

Марія Дем'янюк
ПІЛЬНУЙТЕСЯ!
(казка)

«Ой, який приємний сюрприз — повні корзини хрумкої моркви!»,—радо промовив зайчик і хутко побіг до столика, на якому були корзинки соковитої моркви. «Як я люблю морквинки! Скучив за цими ласощами допоки ми з матусею і сестричкою перебували у сусідньому лісі»,— додав він. А далі з теплою вдячністю згадав ту лісову місцину, де вони гуртом проживали декілька попередніх місяців, бо змушені були залишити свою домівку через нашествя злої вовчої зграї. У тому сусідньому лісі мешкають напрочуд доброзичливі тварини, які щиро піклувалися про них: надавали усіляку допомогу, прагнули

Що було в кошику? **помідори** **капуста** **морква**

зробити усе можливе, щоби заяча родина почувала себе як вдома.

Проте рідний ліс—неповторний, бо тут такі особливі ялинки, дивовижно смарагдова трава, солодші ягоди, мелодійніший спів птахів. І, врешті, хатинка, у якій дружно жила ця заяча сім'я. А ще тут мешкали бабуся-зайчиха й дідусь-заєць. Вони нізащо не захотіли полишати свою норку, а у складні часи хоробрим словом і діями підтримували не лише один одного, але й метеликів, мурашок, слимачків й інших жителів цього лісу.

Та найбільше хотілося повернутися зайченятку додому тому, що оборонцем лісу був і його мужній татко. «Виросту і буду як тато: берегтиму рідний край, як зіницю ока»,—подумав зайчик й вирішив негайно почати хрумкотіти морквинками. Адже чим більше він їх з'їсть, тим швидше подорослішає, думалося йому.

Та коли зайчик мав ось-ось дістати солодкий овоч з корзини, його раптом зупинили зойки сестрички. «Не чіпай! Ти, мабуть, забувся, що нам казав добрий їжачок, який першим зустрів нас після повернення додому: Будьте обережні! Не торкайтеся незнайомих речей, бо там можуть бути пастки, які лишили після себе злі вовки!»

Хто заборонив зайчику пробувати знахідку? **бабуся** **сестричка** **дідусь**

«Та ні ж бо!—заперечив зайчик.—Там лише солодкі морквинки. А якщо їстимеш моркву, то швидко виростеш!»

«Братику, любий,—тоді мовила сестричка,—прошу тебе, давай порадимося з матусею або ще з кимось із дорослих».

Вона так благально дивилася йому у в очі, що той, заради спокою маленької, вирішив відкласти процес ласування. Та ж миттю покликала маму.

Коли зайчиха побачила повні корзини моркви, які невідомо як з'явилися в заячій оселі, то відразу відчула—щось негаразд. Вона попросила куцохвостого синочка дізнатися у бабусі й дідуся чи це часом не від них подарунок, а сама лишилася пильнувати корзинки. Після того, як зайчик повернувся і заперечно захитав головою, усім стало зрозуміло, що слід робити далі.

Швидко сороки поширили новину про знахідку в заячій хатинці, і вже за лічені хвилини у двері постукав єнот, який добре знався у цій справі. Коли він оглянув корзини, то його гніву не було меж. Адже там серед яскравих овочів приховалися ядовиті павуки-лиходії, тварюки, що завжди супроводжували нахабних вовків. Укус цих безсердечних комах був смертельним, і якби

сестричка зайчика не зупинила свого братика, той ніколи би не виріс та не зміг би захищати свій рідний ліс, дбати про нього. І її, сестрички, теж, певно, не було б уже...

Коли небезпека минула, адже усі павуки були знищені, дівтора радісно обійняла сміливого єнота. А той дістав їм зі своєї кишені ласощі—листя хрумкої капусти і застережливо промовив: «Будьте завжди пильними. Ретельно оглядайте усі предмети перед тим, як скористатися ними. Бережіть себе і оточуючих, адже ви—золоте майбутнє нашого чарівного лісу!»

Що порадив мудрий єнот?

не чіпати сторонні предмети
не відходити далеко від дому
бути пильними

Запам'ятай ці правила і дотримуйся їх!!!